Svenska Canada Tidningen.

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
855 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

P. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Föreläsningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 4 November, 1914.

Vi äro förvissade om, att den dag, då tyskan blir vårt officiella språk, är aflägsen.

Belgien är i tyskt våld. Men så är ingalunda förhållandet med Frankrike och England.

Hvarför påstå icke telegrammen från Berlin, att alla de allierades soldater tillfångatagits?

Det kan icke nog påpekas, att Gustaf II Adolf kämpade och dog för tanke- och religionsfrihet.

Någon undrar, om vi alla måste lefva på korf, surkål och öl, ifall tyskarna taga oss. Antagligen.

Alla canadensare, både infödda och naturaliserade, följa de canadensiska truppernas öde med största spänning.

Mina har blifvit mången sjomans fördärf i dessa dagar. Kanske så äfven understundom händer i fredstid.

Affärerna som vanligt. Låt våra finansiärer, köpmän och fabrikanter besjälas en smula af det mod, som våra rekryter besitta.

Tyskarna hafva redan förlorat flera män än de förlorade i kriget 1870. Så småningom skola de få klart för sig, att mycket skiljer sig från segertåget 1870.

Det finnes många i Canada, som vilja gå ut i kriget, men icke blifva antagna som volontärer, emedan det icke finnes plats för dem. Något sådant borde vara en omöjlighet.

Omkring hundra tyska vetenskapsmän och konstnärer hafva utsändt en protest mot de allierade, förkunnande, att dessas påståenden om tyska grymheter är rena osanningen. Ja, det säger ju Sven Hedin också. Så då så...

P. W. har varit ute på en resa igen och bl. a. varit i Umeå och predikat i ett bönehus. Han skrifver vidare:

"Ett försök som gjorts att få kyrkan uppläten hade mycket kärft afvisats af kyrkoherden. Det händer dock, att han och jag mötas i himmelen en gång, men då hoppas jag vi glömt hela händelsen."

Hvad skall väl ske i himmelen, frågar man sig, ifall händelsen inte är glömd?

Det är att hoppas, att Nobelprisen komma att utdelas i år. Kriget bör icke inverka på en sådan sak. Tvärtom borde man vara ifrig att inför all världen visa, att litteratur och vetenskap stå öfver striderna nationerna emellan. Liksom man förlidet år visade, att religionen icke spelar någon roll vid bedömandet af litteratur, bör man i år konstatera vetenskapens upphöjda ställning öfver internationella konflikter.

Socialdemokraterna, som nu äro de starkaste i den svenska riksdagens Andra kammare, ämna försöka komma till förståelse och samarbete med det liberala partiet. Om de mena allvar, så är det uppenbart, att samarbetet måste hålla sig inom området för det frisinnade programmet. Ingen kan rimligtvis ifrågasätta, att de liberala för den proponerade samverkans skull skola acceptera socialdemokratiska kraf, som de icke omfatta utan bekämpa. Särskildt gäller detta försvarsfrågan. För hvarje öfverenskommelse i antydd riktning fordras tydligen, att socialdemokraterna vilja medverka till ett omsorgsfullt utförande af det nu fattade beslutet, trots hvad som kan ha förekommit under valrörelsen.

En björntjänst.

Grefve Bernstorff, den tyske ambassadören i Washington, har nyligen förklarat, att Tyskland icke anser Monroe-doktrinen lägga något hinder i vägen för en tysk invasion i Canada. Med all säkerhet har detta uttalande skett på befallning från högre ort i Berlin. Det är föga troligt, att han gjort ett sådant uttalande på eget bevåg, och att han skulle vara så fullkomligt okunnig om den allmänna meningen i Förenta Staterna, att han icke skulle förstå, att han genom att diskutera Monroe-doktrinen skulle uppväcka harm där i landet. Den bitraste fiende till den tyske ambassadören kunde icke önska sig något bättre än just detta uttalande, hvilket i Förenta Staternas ledande tidningar framkallade uttryck af den djupaste harm. Om man betänker, att det finnes en half miljon tyska och österrikiska reservister i Förenta Staterna, som icke kunna komma öfver Atlanten för att förena sig med Tysklands och Österrikes arméer, som äro i största behof af dem, är denna förklaring af den tyska ambassadören i Washington lika löjlig som den är skadlig för Tyskland, då det gäller den allmänna meningen i Förenta Staterna. Grefve Bernstorff har sannerligen gjort sitt land en björntjänst.

Socialdemokratien och regeringsansvaret.

Bland Sverige-nyheterna omtalas, att den socialdemokratiska partistyrelsen i Sverige framkommit med förslag om underhandling med de frisinnade rörande en regeringsbildning. Den frisinnade "Stockholmstidningen" skrifver härom bl. a. följande:

"En sak borde de förhandlingar, som behådas, dock kunna åstadkomma, och det är en större klarhet i fråga om möjligheten, oafsedt alla funderingar om ministersocialism och hvad därmed sammanhänger, af ett gemensamt aktuellt socialpolitiskt reformprogram för det liberala och det socialdemokratiska partiet. Medan liberalismen i vissa afseenden är socialismens mest konträra motsats, finnes dock just på detta område ett rikt fält för samverkan. Man har förut afvisat denna tanke. Men skall det nu förhandlas om ett gemensamt aktionsprogram, så ligger det helt enkelt i sakens natur, att detta måste bli kärnpunkten. Med all sannolikhet skulle en rent saklig undersökning och underhandling ge till resultat, att det ingalunda vore svårt att uppgöra ett praktiskt socialreformatoriskt program, hvarom det liberala och det socialdemokratiska partiet skulle kunna samverka flera år framåt. Men med lika stor sannolikhet skulle det ock visa sig, att socialdemokratien i andra afseenden är alltför skiljaktig från det liberala partiet, för att en gemensam regerings- och blockpolitik nu vore möjlig, äfven om man ginge ut ifrån, att en sådan utan vidare kunde realiseras ållenast genom en öfverenskommelse mellan dessa båda partier.

Det anbud, som är att vänta, skall emellertid gifvetvis tagas i noggrant öfvervägande. Det kan naturligtvis bortses därifrån, att situationen kan innebära en lockelse för en del element inom det liberala partiet att glida ut på ett sluttande plan af självuppgifvelse och oklarhet. Men det i sig själf alldeles klara och riktiga krafvet från socialdemokraternas sida på fullt klara och bindande aftal angående det ifrågasatta samarbetets innehåll bör härvid tjäna till att ställa både det eventuellt gemensamma och det oförenliga fram i tillräckligt skarpa konturer. Framför allt måste socialdemokraterna afstå från hvarje tanke på att försöka realisera sina speciella kraf i försvarsfrågan. Åtskilligt annat måste därjämte ovilkorligen kräfvas, men detta vore det viktigaste. Den stora utsikten att nå en sådan uppgörelse synes dock ej föreligga."

Den sjätte november.

Genom novembers mörker och köld strålar mot oss svenskar en värmande sol, minnenas sol af hjältedaterna vid Lützen d. 6 november 1632. I snart tre århundraden har Gustaf II Adolfs dödsdag firats som en svensk nationaldag, den där samlat ett annars icke alltid enigt folk kring stora minnen, hvilka blifvit till uppmuntran och eggelse i såväl mörka som ljusa tider.

Tiderna skifta och med dem förhållandena. Hjältekonungens vapen riktades för tre hundra år sedan mot de katolske, emedan dessa då hotade att lägga det protestantiska Europa under sig, undertrycka dess religiösa och borgerliga fribet. Den katolska kyrkan var vid denna tid den mörkrets hydra, som var nära att helt och hållet berofva folken deras fria lif. Och det fanns ingen annan möjlighet för de frihetsälskande än att draga svärdet mot denna kyrka och världens store, som gingo i dess sold. Men om man ser djupare på saken, var Gustaf Adolfs och de svenskes kamp icke riktad mot en viss religion. För religionsfrihet och tankefrihet drogo de svärden; de ville förunna alla att dyrka sin Gud på sitt sätt — något som den katolska kyrkan icke ville gå med på — och tänka sina tankar, fritt och oförhindradt. Vi äro därför öfvertygade om, att ifall förhållandena på Gustaf Adolfs tid varit enahanda med dem som nu råda, skulle striden mot de katolske väl näppeligen blifvit af, då deras makt numer är reducerad till ett minimum, och då det i nådens år 1914 finnas andra makter, som lika mycket, om icke mera hota religions- och tankefriheten. Vi behöfva blott vända våra blickar mot den religiösa bekännelse, för hvilken Gustaf II Adolf kämpade, och den del af denna, den lutherska kyrkan, som än i dag håller honom som sin befriare och räddare. Hur ofördragsam har exempelvis icke den svenska statskyrkan i många afseenden visat sig! Förhållandena äro väl något bättre nu, men ännu brister denna kyrka mycket i tolerans. Den har i många afseenden svikit de ideal, Gustaf II Adolf kämpade för.

Den svenska statskyrkan och många chauvinister ha i Gustaf Adolf endast sett "sagofursten från vår sagotid". Man har af honom velat göra något öfvermänskligt, något tillbedjansvärdt, något likställiga med den katolska kyrkans helgon. Gustaf II Adolf var i långa tider något heligt, vid hvilket icke ens historieforskarna fingo röra. Men en ny tid bröt in; den historiska forskningen blef mera djupgående och framför allt mera fri; den kastade af sig de band, som patentpatrioterna och kyrkan pålagt den. Och Gustaf II Adolf framträdde i en ny gestalt, en gestalt mera förstålig och mera mänsklig än den gamla traditionens. Han blef nu en människa med mänskliga skröpligheter, men på samma gång med de yppersta mänskliga egenskaper, ett barn af sin tid visserligen, men mera klarseende och förutseende än de flesta samtida; och framför allt mera tolerant och frihetsälskande. Såsom han framstod i den nya forskningens ljus, blef han den människa, som Strindberg i sitt skådespel "Gustaf II Adolf" tecknar. Han steg ned från den helgonapiedestal, de ofördragsamme rest åt honom. Han förblef visserligen hjälten, nationalhjälten, som gaf sitt fädernesland oförvansklig ära, men på samma gång blef han människan, som stod oss alla nära. Och framför allt: man fick klart för sig, att påståendena, att han kämpat och dödt för ett enda kyrkosamfund och dess lära, voro en sanning med modifikation, och man började inse, att Gustaf II Adolf var toleransen och religionsfriheten personifierad.

Visserligen har denna rena och sanna Gustaf Adolfsgestalt ännu icke helt trängt igenom och nått alla. Men det är att hoppas — och det hoppet bör icke slå fel — att den i en snar framtid så gör. Då först skall hela det svenska folket af skilda bekännelser och tänkesätt — i hemland och utland — blifva i stånd att förstå och känna, att den sjätte november är svenskars gemensamma nationaldag, då först skall hjältegärningen vid Lützen framstå i sin rätta belysning och af alla svenskar erkännas, då först skall Gustaf den store Adolfs minne lefva i det svenska folkets hjärta i evärdeliga tider. Och då först skall framför allt religions- och tankefrihet blifva en verklighet i Sveriges land, bland Sveriges folk.

EN TYSK FARA?

(Forts. fr. sid. 1.)

ej skall sträcka sig öfver redan etablerade gränser, har dock mycket ofta respekterats af stormakterna. Den respekterades af England 1895. Likaledes af England, Tyskland och de andra makterna, som voro intresserade i Venezuela-konflikten år 1903. Den har respekterats rörande de olika konflikterna i de centralamerikanska republikerna och Haity. Detta respekterande innebär dock ej att doktrinen är gällande internationell lag.

Förenta Staterna måste ju alltid känna sig nöjda med att doktrinen respekteras och Tysklands försäkringar att så kommer att ske äro därför mycket välkomna. Dock får ett dylikt respekterande aldrig tolkas som ett direkt erkännande. Monroe-doktrinen är ej starkare än Förenta Staterna genom en stark flotta och en duglig armé gör den. Diplomatiska försäkringar äro — det har väl de senaste händelserna tydligt visat — ej så mycket värda, som önskligt vore. Ehuru vi hafva ett världshaf mellan oss och de europeiska makterna är dock en stark flotta och ett effektivt landtförsvar de enda faktorer, som vi kunna lita till för att skaffa Monroe-doktrinen respekt.

Det är af ganska stort intresse att lägga märke till de olika tolkningar af Monroe-doktrinen, som gifvas af två tyska statsmän. Den tyske ambassadören härstädes, grefve von Bernstorff, håller före att en tysk invasion i Canada är fullt berättigad och äfven fullt utförbar.

Tysklands förre kolonialminister dr. Dernburg anser däremot att Tyskland skulle respektera Monroe-doktrinen åtminstone till den grad att någon invasion af Canada ej skulle kunna ifrågakomma.

Tysklands rätt att anfalla Canada kan ej gärna bestridas, om man ger Canada rätt att skeppa trupper till Europa för att hjälpa England i kampen mot Tyskland. Canada bör tagas ur räkningen, då man talar om Monroe-doktrinen. Förenta Staterna skulle nog ej hålla ett ögonblick tänka på att hjälpa Canada mot en fiende, som landet genom sitt eget handlingssätt skaffat sig. Ett tyskt anfall på Canada är möjligt endast genom förstörandet eller reducerandet af engelska flottan. Skulle det lyckas Tyskland att utföra detta, skulle Tysklands stridskrafter dock nog dirigeras till England och ej till Canada."

Lytzen.

Se tiden lyfter sekeltung ridå
Och Klios finger pekar på ett fält,
Där dagen randas töckentung och grå
Bland långa led af krigare och tält.

Och ur den ljufva hemlandsdrömmen störs
Rekryten då, af lägertrummans gång,
Och i den gråa gryningstimmen hörs
Den svenska härens morgonbön och sång.

Men i det andra lägret, midt emot,
Där lurar kejsarhären på sitt rof,
Där gnistrar ögat utaf hänfullt hot
Och dammet hvirflar under stålskodd hof.

Och öfver fältet susar dödens vind,
Och gossen griper hårdare sitt värn,
Och trycker kolfven tätare till kind
Och sparkar foten djupare för spjärn.

Då blänker sablar, hugg parera hugg
Och hästar kränga under brynja tung.
Och hjälmar hamras ifrån blodig lugg
Och röda kyller färga hedens ljung.

Men han har fallit som var älskad mest
Af någon höfding utaf Vasa stam,
Med detta budskap liar kungens häst
För lösa tyglar öfver fältet fram.

Då ljuder ropet: "konungen är död".
Men ännu vajar konungens standar,
Se hjältens svepning skall bli dubbelt röd,
Ty hämndens ängel blåser sin fanfar!

Ty svensk och finne gå bärsärkagång
Och högre vrákes krigets böljekam,
Och högre höjes krutstänkt fanestång
Som nya skiften ständigt föra fram.

Då båtar inte jesuiters list,
Då stormar fåfängt Wallensteins brigad,
Då rasar fåfängt Pappenheim till sist,
Så sträcker kämpen döende sitt blad.

I blod och brand går dagens stjärna ner
Och österrikes följer i dess spår.
På fältet fladdra svenskarnas banér.
Och ropet höjes: "segern den är vår!"

Där bräckte svensken öfvervåldets makt,
Där slog han glafven från despotens hand,
Den jord som denne trampat med förakt,
Den fick han bita med en blodig tand.

I hjälteskuggor af en här som stred
För mänskovärde och för tolerans,
Vi salutera er i djupa led
Och ägna er en minnets blomsterkrans.

Ernst Peterson.

KRIGET.

(Forts. fr. sid. 1.)

område i Argonnerskogen, som hållits af de allierade. Om situationen i öster säga tyskarna intet.

Ryssarna däremot uppgifva, att de vunnit segrar på den ostpreussiska gränsen och vid Vistula.

Ett sjöslag lär pågå mellan turkiska och ryska flottor vid Odessa.

Manifest hafva utgifvits i Damaskus i favör af krig mot de kristna, och beduiner lära hafva samlats i massor utmed den egyptiska gränsen. Turkiska kavalleridivisioner befinna sig i trakten af Akabahviken vid Röda hafvet.

Telegrafiska meddelanden hafva ingått om, att tyskarna utrymt Ostende.

En svensk tidning, utgifven i Göteborg, förklarade i onsdags, enligt Frankfurter Zeitung, att en Zeppelinare flugit öfver Paris och nedsläppt åtta bomber öfver staden. Tre af dessa anställde ganska stor skada, och flera personer dödades och sårades. Franska flygare attackerade Zeppelinaren men utan framgång.

Tyskland har nu fullbordat arrangemangen för Belgiens annektering under kejsar Wilhelm af Belgien.

De pensioner, som komma att betalas till änkor, familjer och sådana, som äro beroende af canadensiska soldater, hvilka dödats i kriget, blifva tillräckligt stora. Äfven komma de pensioner, som komma att utbetalas till soldater, som blifvit krymplingar i kriget, att tilltagas så pass stora, att de kunna skydda dem hela deras lif. Kabinettet i Ottawa har öfverlagt om pensionsfrågan. Troligen blir pensionen ungefär trefjärdedelar af den sold, som soldaterna erhålla i kriget.

Baron John Arbutnot Fisher, amiral i flottan, har utnämnts till prins Louis af Battenbergs efterträdare som first sea lord.

En förordning har utsändts från Canadas regering, hvilken något skärpt förordningarna om export från Canada af varor klassificerade som krigskontraband.

Ett telegram från Melbourne säger, att Nya Selands regering arrangerat med Canada att få köpa en billion bushel hvete, innan man blir utan hvete på Nya Seland. Regeringen föreslår, att hvetet säljes till en smula under kostnadspriset.

Kolera sprider sig med oroande hast i Österrike-Ungern. Värst lär epidemien vara i Galizien, där dirka ett hundra dödsfall dagligen inträffa bland trupperna.

Bajarna hafva mött britterna i centern af stridslinjen i Flandern, norr om Lille. De drefvos fot för fot tillbaka till den belgiska gränsen, hvarifrån den tyska högra flygeln vid Yser mellan Nieuport och Dixmude blefvo tvingade att taga till en häftig reträtt.

Det har officiellt meddelats att Admiral Ganteaume, som förde flyktingar, anfallits af en tysk undervattensbåt och icke träffade en mina, som man först förmodade.

Från London meddelas, att regeringen sändt tre af sina högsta ämbetsmän till kontinenten i en mystisk och mycket viktig mission. Delegationen består af David Lloyd-George, Lord Haldane och Lord Reading. Mycket troligt är, att de tre rest till Holland och sedermera äfven komma att besöka de skandinaviska länderna för att underhandla om frågan om skeppande af varor från neutrala länder till Tyskland.

Måndagen den 2 november.

Turkiet i allians med Tyskland och österrike-Ungern är nu i krig med Storbritannien, Frankrike och Ryssland, och man väntar att Balkanstaterna äfven skola taga parti för den ena eller andra af de krigförande.

I Turkiet påstår man, att Ryssland genom att bombardera turkiska fartyg på Svarta hafvet börjat fiendtligheterna mellan de båda länderna. Ryssland förnekar emellertid detta.

I Belgien och Frankrike fortsätta de häftiga drabbningarna på olika punkter. Fransmännen påstå, att tyskarnas häftiga anfall i Belgien tillbakaslagits, men tyskarna uppgifva, att de haft framgång. De påstå äfven, att de tagit en hel del fångar.

Belgierna uppgifva, att de slagit tyskarna mellan Nieuport och Dixmude. En drabbning rasar i Argonnerskogen, och striderna fortsätta nära den östra änden af linjen mellan fästningarna Verdun och Toul.

Ryssarna påstå, att de vunnit segrar på den ostpreussiska gränsen och utmed hela linjen vid Vistula. Österrikarna uppgifva emellertid, att de vunnit fullständig seger i Galizien.

Stormningen af den tyska positionen i Tsing Tau fortsättes.

Storbritannien har befallt, att alla reservister, tillhörande fienden, hvilka befinna sig på neutrala fartyg, skola göras till krigsfångar.

Under det att de större tyska krigsfartygen fortfarande ligga i säker hamn, fortsätta undervattensbåtarna att visa aktivitet, och ytterligare en brittisk kryssare har sänkts af en undervattensbåt. Kryssarens namn var Hermes, och den sänktes vid Dover. De flesta af dess officerare och manskap räddades.

En allvarlig ministerkris har inträffat i Rom, i det kabinettet afgått. Frågan gäller, hvilken ställning Italien skall intaga till kriget.

Från London telegraferades i går, att Turkiet formellt annekterat Egypten, enligt ett officiellt meddelande från Berlin.

Både Storbritannien och Ryssland hafva sändt Porten följande ultimatum: "En förklaring af Turkiets flottaktion på Svarta hafvet; afskedande af tyska officerare på turkiska fartyg; afväpnande af kryssarna Goeben och Breslau, hvilka uppgifvas hafva köpts af Turkiet från Tyskland. Om icke dessa fordringar uppfyllas, komma diplomatiska förbindelser med Turkiet att afbrytas af Storbritannien och Ryssland". Något svar har ännu icke anländt från Turkiet.

Den tyske generalen von Meyer dödades vid Dixmude förliden fredag.

Tisdagen den 3 november.

Ehuru det ser ut som om Turkiet ville draga sig tillbaka som krigförande mot Ryssland och dess allierade, hafva de makter, som bestå af trippelententen icke accepterat den ursäkt, som erbjudits af storviziren för de anfall, hvilka gjorts på ryska fartyg i Svarta hafvet af turkiska krigsskepp.

De allierade vilja icke komma till någon öfverenskommelse med Turkiet, förrän detta land medgifver, att tyska officerare i Turkiets tjänst blifva afskedade. Turkiet har gått in på att draga sin flotta från Svarta hafvet, men har ännu icke gått in på att afskeda de tyska officerarna.

Om rapporterna äro sanna, hålla sig icke sultanens trupper stilla, medan underhandlingarna pågå, ty från Wien meddelas, att turkar och ryssar äro i strid med hvarandra nära Trebizond, en turkisk hamn i Svarta hafvet, medan ett annat telegram förklarar, att turkarna gripit en rysk ångare vid Konstantinopel. Den serbiske ministern har lämnat Konstantinopel i likhet med den brittiske, franske och ryske.

Striden fortsätter mellan tyskar och allierade i Frankrike och Belgien och mellan tyskar, österrikare och ryssar i öster. Ingen afgörande drabbning har ägt rum.

Det brittiska amiralitetet har förklarat, att hela Nordsjön förklarats som militärdistrikt, och att fartyg gående i dess vatten äro utsatta för allvarliga faror på grund af minor, som där utlagts, om de icke lyda de regler, som uppställts af amiralitetet.

Tyskarna lära hafva placerat stora kanoner på Borkum Island i Nordsjön.

Den tyske kryssaren Karlsruhe har infångat ytterligare tre brittiska fartyg i södra Atlanten.

Meddelanden från och om de skandinaviska länderna.

Per telegraf.

Enligt telegram har den svenska ångaren örnen på resa från Portugal till Göteborg sammanstött med en mina i Nordsjön. Den sjönk vid Cuxhaven.

London, den 26 okt. — Tyska örlogsfartyg togo i går fyra svenska ångbåtar på resa till engelska hamnar med trälast. Tyske befälhafvaren uppgaf, att Tyskland anser all trälast till England som kontraband.

Ett telegram från Helsingborg meddelar, att sex svenska och en norsk ångare blifvit uppbringade och beslagtagna utanför Falsterbo.

Köpenhamn, d. 23 okt. — Kockums skeppsvarf i Malmö är sysselsatt med byggandet af tvänne undervattensbåtar. Enligt hvad man här har sig bekant har svenska riksdagen icke anslagit några som helst medel för byggandet af dylika fartyg för svenska flottans räkning. Man tror därför i Köpenhamn att dessa undervattensbåtar byggas för Tysklands räkning. Samma dag meddelas från Köpenhamn, att två tyska varf i Kiel äro sysselsatta med att bygga trettio pansrade läktare, hvilka hvardera kunna bära fem hundra man och göra en hastighet af nio mil per timma. Dessa läktare skola föras till floden Schelde, hvarifrån, om förhållandena så tillåta, tyska trupper skulle öfverföras till England. Det säges, att tre af dessa läktare redan äro färdigbygda och på väg till Schelde.

Ett köpenhamnstelegram af d. 23 okt. vet äfven att berätta, att tyskarna äro sysselsatta med att bygga tvenne luftskeppsskjul i Schleswig.

Enligt telegram från Norge vädjar den norska pressen enstämmigt till regeringen, att den måtte upphäfva förbudet mot försäljning af starka drycker, hvilket förbud utfärdades vid det europeiska krigets utbrott. Omkring 50 procent af den norska befolkningen tillhör nykterhetssällskap, och näst efter Finland konsumeras i Norge den minsta kvantitet alkohol i världen. Det är i synnerhet arbetsklasserna, som äro mest representerade i dessa helnykterhetssällskap.

Sverige — Tysklands förrådskammare. — Ett inlägg af svenske ministern i Paris.

Svenske ministern i Paris, grefve Gyldenstolpe, offentliggör i Le Temps ett svar på ett i samma tidning publi-

(Forts. å sid. 5.)

Bär icke bråckband

Efter trettio års experiment har jag producerat ett hjälpmedel för män, kvinnor och barn, som botar bråck.

Jag sänder det på försök.

Om ni försökt nästan allt annat, kom till mig. Där andra misslyckats, har jag min största framgång. Sänd den bifogade kupongen idag och jag

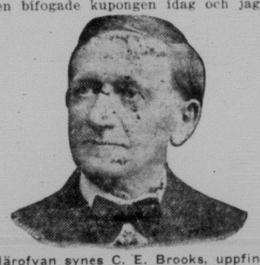

Härofvan synes C. E. Brooks, uppfinnaren af det botemedel, som kurerade honom själf, och som nu gifver andra fördelen af sin erfarenhet.

Om ni har bråck, skrif till honom idag till Marshall, Mich. vill sända min illustrerade bok om bråck och dess botande gratis, visande mitt botemedel och gifvande eder namn och adress på många, som försökt det och blifvit botade. Det gifver ögonblicklig lindring, då andra misslyckas. Kom ihåg jag använder inga salfvor, apparater, inga lögner.

Jag sänder på försök för att visa, att det, jag säger, är sant. Ni är domaren och då ni en gång sett min illustrerade bok och läst den, blir ni lika entusiastisk som mina hundra patienter, hvilkas brefvel äfven kan läsa. Fyll ut den fria kupongen härnedan och sänd den idag. Det kostar sig, vare sig ni försöker mitt botemedel eller icke.

FRI UPPLYSNINGSKUPONG.
Mr. C. E. Brooks,
1882 A State St., Marshall, Mich.
Var god och sänd mig per post i enkelt omslag eder illustrerade bok och full upplysning om edert botemedel för bråck.
Namn .....
Adress .....
Stad ..... Stat .....

BAD, MASSAGE OCH "PHYSICAL CULTURE"
Bright's disease, reumatism, diabetes, dropsy, gallsten, förstoppning, njur- och blåssjukdomar och all slags nervositet kureras genom vår behandling med Robinsons berömda brunnsvatten. Tusentals fall, som uppgifvits af läkare hafva botats af denna metod. Skrif eller besök oss och erhåll upplysningar
288 Graham Ave.
Tel. Main 1560, Winnipeg.

Ambulans tillhandahålles.
THE J. THOMSON CO.
Begrafningsentreprenörer.
501 Main St. Tel. M. 1
Winnipeg, Man.
Midt emot City Hall.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Postadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLK., 843 Sherbrooke Str.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, MANITOBA.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
TYSK LÄKARE.
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, köns- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f. m., 2—6 e. m., 7—10 aftonen.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 850.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. Willam and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 321—Garry 769

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave., Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR HANS HERSCHMANN
Suite 442—444 Somerset blk.
Tel. Main 4693.
öfver fyra år i allmänna sjukhuset i Wien. Specialist på hufvud- och könssjukdomar. Använder prof. Ehrlichs preparat 606.
Mottagningstid:
1.30—3.30 och 6.30—8 e. m.
Väning: 363 College ave., Tel. St J. 465.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Res. Phone Garry 1175.
Kontorstid: 2—5, 7—9.

Dr. S. C. Peterson
SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
Specialist i kvinno- och könssjukdomar.
Kontor: 28 Steele Block., hörnet af Portage ave. och Carlton st.
TIMMAR: 2—5, 7—8.
Kontorstelefon Main 5320.
ostad: 96 Dagmar St. Telefon Garry 1225

Svensk Läkare
DR. C. E. JOHNSON.
KONTOR: 678 MAIN ST. Dom. Bank Bldg., (näst intill Gordon-Mitchells Drug Store.)
Telefon: Garry 4284.
Timmar: 1—4 e. m.; Sönd. 3—4 e. m.
Bostad: 150 Cathedral Avenue.
Telefon; St: John 284.

Skandinavisk tandläkare
DR. T. G. Moxnes
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brussel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstråler för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet).
620 1-2 MAIN STREET.
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030.

Skandinavisk Tandläkare

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

MEDICINER SKRIFMATERIALER
Postorder mottagas
Expedieras skyndsamt.
ELMWOOD DRUG STORE,
J. KERR BROWN, Phm.B.
Apotekare.
Filial:
308 Nairn Ave. Tel. St. John 1146.
200 Kelvin St. Tel. St. John 860